

GŁOS POLSKI

TYGODNIK UCHODZSTWA POLSKIEGO W AFRYCE

Nr. 5. - Rok 1.

4 LISTOPADA 1945 r.

CENA 30 cnt.

JERZY DOLEGA KOWALEWSKI

NOWE DROGI

Zycie nasze na uchodźstwie cechuje pewien zasadniczy ton, któremu na imię-względność, relatywizm.

Obejmuje on niemalą skalę psychiki uchodźczej: uczucie tymczasowości warunków bytowania, bezwład woli, ucieczkę w minione, wrażliwość na pogłoski nawet najbardziej absurdalne....

Stan taki, jak nam dowodzą, ma swoje uzasadnienie. Czy można mówić na serjo, że ktoś "mieszka" w poczekalni kolejowej? Choćby nawet w przewidywaniu kilkunastu tygodniowego postoju, rozłożył zawartość walizek, a na lawce usiłował sobie jakie-takie legowisko... Choćby, niepokojony gwizdem pociągów, czytał coś, czy uczył się czegoś, albo notował pośpiesznie swoje podróżne wrażenia?...

Przeżywane w takich okolicznościach staje się podobno strzępem minionego, jakimś wyrostkiem robaczkowym przeszłości, lub-mniej czy więcej nerwowym przeczuwaniem chwil, które mają nastąpić.

Antrakty sztuki. U licha, cokolwiek zadługi antrakty! Zaczął się on dla masy polskich obywateli z pierwszym wystrzałem wojny polsko-niemieckiej i trwa dotąd. Nie pomylił się twierząc, że już wtedy padło po raz pierwszy owe "jak długo to potrwa?" i "kiedy wrócimy?"

Kiedyż więc wrócimy do normalnych zajęć, do ustabilizowanego życia, do "mego" domu, "mojego" krzesła, czy biurka? Kiedyż pomiędzy moim życiem a życiem

tych innych, choćby najmilszych ludzi rozciągnie się owa granica, która dotąd, do owego września 1939 roku zakreślała wieloletnie przyzwyczajenia, prawo, obyczaje.... Kiedy można będzie-leniwie, marzaco (takie to przyjemne....) planować, że oto za miesiąc czy dwa, zrobię to i to, pojedę tam i tam, kupię coś....

Nevermore- nigdy! kracza, jak kruki Poego - pesymisci. Świat nie wróci już do form, które znikły w tej katastrofie.

Tylko patrzeć jak nas zawiozą, do naszego domku i ogrodka, uśmiechają się blogo "państwo Kowalscy". Nie jest tam tak źle, nawet pod rządami czerwonego generalissimusa.... Ludzie i tam żyją....

Na skrzyżowaniu tych dwóch poglądów ponurego czarnowidztwa i lekkomyślnej niecierpliwości leży-Prawda. Ta Prawda, dla której jedni z nas zgineli a drudzy wytrwali i nieustepliwie żyją i pracują.

Jakże ta Prawdę skryształizować, określić?

Pierwszy ku temu krok: należy bez wahania odrzucić ów pogląd, ton, owa postawa o których pisaliśmy na wstępie.

W życiu człowieka i narodu niema żadnych "antrakto-v". Wszystko co się dzieje, dzieje się w wymiarze ciągłej, powiązanej w łańcuch rzeczywistości. Przytem dzieje się-nie na próżno, posiada swoją logikę, swój sens, jest jednocześnie i - skutkiem i-przyczyną.

My nie jesteśmy, ani indywidualnie ani biorowo ci sami, którymi byliśmy w dniu 1 września 1939. Nie mówię tu oczywiście o zmianie marynarki na bardziej wyszarzala, czy o tych jakichś tam siwych włosach. Nie staliśmy przez cały czas na miejscu. Nam się tak tylko zdawało. W rzeczywistości byliśmy i jesteśmy uczestnikami, nie boimy się przyznać-współtwórcami nowej treści życia. I proszę się nie uśmiechać bolesnie,-zbogaciłymi się. O co? Jeżeli bogactwem życia, jego istotną treścią jest skala doznania, od najszczęśliwszych do najtragiczniejszych, doznaliśmy wszystkiego.

Mój Boże! Czy ktoś nas rozumiał dawniej tak jak teraz-dogłębnie, istotnie, radość spotkania i ciężkość utraty? Ofiarności? Siły modlitwy i wartości zwykłej kromki chleba? Nie mnożmy już tych przykładów....

Jeżeli tak, staje się jasnym, że zapłaciliśmy drogą cenę, ale za coś, co nie jest bezwartościowe i czego niewolno nam-utrącić.

Zgodziłbym się z poglądem o. Bochenskiego, że nie jest z punktu widzenia religijnego dozwolone ani praktycznie wskazane nazywanie Polski "Chrystusem narodów". Alec wolno i trzeba nam wierzyć, że Bog, zsyłając na człowieka i naród dotkliwie ciosy, chce go tym sposobem przeszkolcić, ulepszyć. Pogląd doskonałe katolicki.

(c.d. na str. 2-cj.)

A teraz-krok następny. Bedzie nim czysto doswiadczalny wniosek. Chyba jest bezspornem, ze ta wojna udowodnila, iz sile stanowi nie terytorium, nie ilosc bagnetow, nie bogactwo. Wszystkie te elementy sa wtorne w porownaniu z podstawowym. Jest nim nic innego jak-wola i duch jednostki i masy.

Nie obronila Francji linja Maginota. A teraz po wojnie wiemy, za czyja sprawa zwyciestwo zostalo

osiagniete. Przecie gdyby w roku 1940 Londyn poddal sie, ci co dzis powiadaja, ze to zwyciezylu oni masa bagnetow, lezeliby plackiem. Lub, jeszcze lepiej, gdyby Polska we wrzesniu 1939 nie postawila oporu...

Ci z nas, ktorzy to wszystko przetrwali, ktorzy nie zatracili zdrowego sensu i ducha, maja przed soba prosta droge:

Kultuwowac zdobyte przez doswiadczenie wartosci-odwage,

zacietaosc i wiare, ze to nie bylo nadarmo. Zaszczepic je w mlode polskie pokolenie, ktore tu na emigracji rosnie. Przywiezc w ich osobach do Polski prawdziwych budowniczych zycia.

Przestac plakac! Zyc. Twardo zyc- poto, aby w koncu-zwyciezyc.

Kiedy to Zwyciestwo nastapi? Nie pytajcie o to, wy, zbyt niecierpliwu, jak nie pytal zolnierz, ktory szedl w ogniu dzial na Monte Cassino.

PROTEST POLONII AMERYKANSKIEJ

Z okazji dorocznego obchodu ku czci Kazimierza Pulaskiego odbyla sie w Nowym Jorku imponujaca manifestacja Polakow amerykanskich, ktorzy zaproteutowali przeciwko niesprawiedliwosci wyrzadzonej Polsce. Manifestacja wywolala glebokie wzruszenie w calym miescie. Mimo deszczu ponad 50,000 ludzi, wedlug oficjalnych obliczen policji nowojorskiej, stalo wytrwale wzdluz ulicy 5th Avenue, oklaskujac 25,000 Amerykanow polskiego pochodzenia, ktorzy przez 5 godzin, szereg za szeregiem z orkiestrami, sztandarami i transparentami szli, gloszac prawde o Polsce.

"Chcemy wolnych wyborow w Polsce". "Dlaczego armia rosyjska okupuje Polske". "Polska musi byc wolna od wplywow rosyjskich". Szesc milionow Amerykanow polskiego pochodzenia domaga sie sprawiedliwosci dla Polski" -mowily jedne napisy odczytywane polglosem przez tlumy Amerykanow, przypatrujacych sie parademie, podczas, gdy inne stwierdzaly: "Uznajemy Rzad Polski w Londynie", albo wzywaly dziennikarzy "Piszcie prawde o Polsce", lub tez wolaly pod adresem spoleczenstwa: "Polska nigdy sie nie ugiela, dlaczego my ugielismy sie..."

Prasa amerykanska, ktora podala obszernie sprawozdanie z

defilady pisze, iz poczatkowo nie mozna bylo sie zorientowac, ze tegoroczna manifestacja przemieni sie w tak energiczny protest przeciwko obecnej sytuacji w Polsce. W miare jednak jak przed oficjalnymi trybunami ukazywaly sie coraz to nowe grupy Polakow amerykanskich, mezczyzn, kobiet, dzieci, weteranow, Sokolow, mlodziezy szkolnej; ubranych w stroje regionalne gorali, krakowiakow, kujawiakow, slazakow, kaszubow i t. d. polityczne akcenty defilady staly sie dla wszystkich jasne. Mimo to i mimo deszczu, sposrod 2,000 osob obecnych na oficjalnych trybunach, na ktorych m. in. znajdowali sie gubernator stanu New York Tomasz E. Dewey, general John J. Mangan i prezydenci poszczegolnych dzielnic Nowego Yorku, prawie nikt nie opuscil miejsca, wielu zas solidaryzowalo sie z uczuciami maszerujacych Polakow, wyglaszajac przez mikrofon sprawozdawczy przemowienia".

Gubernator Tomasz E. Dewey w swym przemowieniu przez radio oswiadczył, "ze tegoroczna manifestacja ku czci Pulaskiego, stala sie wielkim krokiem naprzod w szeregu dotychczasowych zadan prawdziwej wolnosci dla Polski. Niesione transparenty wskazuja na zdecydowana wole maszerujacych, by Polsce dano

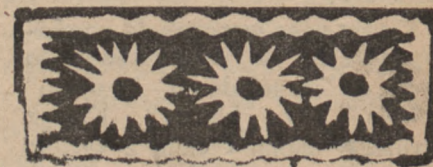
moznosc wyboru wlasnego i wolnego rzadu. Dzisiejsza manifestacja jest wspanialym przykladem milosci i oddania wielkiego narocu dla swego kraju i dla Stanow Zjednoczonych".

Grupy uczestnikow pochodu przechodzajac kolo Katedry, zatrzymywaly sie na chwile, by otrzymac bogoslawienstwo od arcybiskupa Nowego Yorku Ks. Spellmana, ktory w otoczeniu dygnitarzy koscielnych przypatrywal sie manifestacji ze stopni swiatyni.

Przed rozpoczeciem defilady kilkunastu Polakow amerykanskich, pikietowalo gmach Konsulatu Generalnego R. P. zajety obecnie przez urzednikow rzadu warszawskiego, na znak protestu "przeciw zawieszeniu wolnosci w Polsce przez obecny rzad marionetkowy, rzad pod dominacja komunistow".

W najwiekszych dziennikach amerykanskich ukazaly sie zdjecia pikiet z napisami jak n. p. "Tutaj dawniej miescil sie Konsulat Polski". "Nasi chlopcy nie umierali za komunistyczna Europe".

Komitec uczczenia pamieci Generala Kazimierza Pulaskiego nie zaprosil nikogo, zwiazanego z nowych rzadem warszawskim.

MINISTER BEVIN O SYTUACJI W EUROPIE

Zrujnowane i głodujące kraje Europy z niepokojem oczekują nadchodzącej zimy. Obawy te są najzupełniej uzasadnione: zniszczone szlaki komunikacyjne uniemożliwiają dostawy żywności i opalu; zrujnowane miasta i domostwa, masowe wędrowki ludów stworzyły miliony bezdomnych. Anty-sanitarne warunki w jakich bytują te masy są zapowiedzią już nie tylko głodu, ale i szerzenia się różnych epidemii.

Ciezar wyżywienia Kontynentu spadł prawie wyłącznie na Wielką Brytanię, która zmuszona była zmniejszyć swe racje żywnościowe do minimum. Przerwanie dostaw żywności na podstawie "lend and lease" przez Stany Zjednoczone, odbiło się katastrofalnie na sytuacji żywnościowej w Europie. Rosja, która za poprzedniego reżimu, mogła by się była stać spichlerzem świata, nie tylko nie jest w stanie dopomóc innym krajom, ale na terytoriach okupowanych przez czerwoną armię, ogalaca ludność z resztek żywności, konfiskując na potrzeby wojska wszelki inwentarz żywy i ziemiopłody. Ponadto, Rosja utrzymuje na terenach okupowanych tak nadmiernie liczebne armie, że uniemożliwia odbudowę rolnictwa, zajmując pod obozy wielkie polacie ziemi ornej.

W ubiegłym tygodniu, na posiedzeniu Izby Gmin, minister spraw zagranicznych Bevin wygłosił bardzo ciekawe przemówienie o sytuacji w Europie. Brytyjski minister rozpoczął swe przemówienie słowami:

„Na wstępie pragnę wyrazić życzenie, by inne narody w Europie miały taką możliwość poruszania wszelkich zagadnień na posiedzeniach wolno wybranych parlamentów, jak to ma miejsce u nas. Europa należy stwierdzić, cierpi obecnie na dwa rodzaje głodu: Pierwszy-to uczucie czysto fizyczne, spowodowane niedostatecznym wyżywieniem; drugi-to głód intelektualny

niszczący otoczone blackoutem kraje Europy. Szerzy on jeszcze gorsze skutki od pierwszego. Jedynym lekarstwem na drugiego rodzaju dolegliwość jest zdaniem moim, utworzenie w tych krajach prawdziwie wolnych parlamentów, co dалоby najlepszą gwarancję na stworzenie w przyszłości lepszego, nowego świata.

„Obecny stan rzeczy w Europie-mówił dalej P. Bevin-jest wynikiem niemal bez przerwy od blisko trzydziestu lat trwających wojen. Przed niespełna sześciu tygodniami wyraziłem obawę, że o ile nie zostanie powzięte natychmiast odpowiednie kroki, to z nadchodzącą zimą Europe ogarnie fala epidemii. Przed niebezpieczeństwem tym ostrzegalem inne narody. Kanał La Manche, który obronił Wielką Brytanię przed inwazją niemiecką, nie ochroni jej przed inwazją bakterij chorobo-twórczych. Głód i niedostatek mogą spowodować większe zniszczenia wśród istnień ludzkich, niż najcięższe działania wojenne, a nawet bomba atomowa. Jednym z czynników istniejącego stanu rzeczy w Europie jest niestająca wędrowka narodów. Około 15 milionów ludzi wędruje w chwili obecnej z jednego kraju do drugiego, zaś w chwili zakończenia działań wojennych liczba samych tylko wysiedlenców wynosiła 25 milionów. Najtrudniejszym zagadnieniem jest sprawa wysiedlanych z Polski i Czechosłowacji Niemców. Trudno się jednak dziwić Polsce i Czechosłowacji, że postępują tak, a nie inaczej powiedział p. Bevin.”

W dalszym ciągu przemówienia minister Bevin wysunął propozycje

umieszczenia wysiedlenców niemieckich na farmach, by zastąpili uwolnionych z przymusowych robot Polaków, Rosjan, Francuzów i Czechów, których siła zagnano do Rzeszy. W strefie brytyjskiej, sprawa o tyle jest skomplikowana, że transporty wysiedlenców składają się prawie wyłącznie z kobiet i nieletnich dzieci, albowiem wszystkich mężczyzn Rosjanie wywoza wglab ZSSR. „Rzecz jasna powiedział p. Bevin że Rosjanie fakt wywożenia mężczyzn utrzymują w ścisłej tajemnicy, i trudno jest w tej chwili stwierdzić, ile osób zostało zesłanych. Opierając się na oficjalnym oświadczeniu Rosji Sowieckiej, w jej strefie okupacyjnej w Niemczech, liczba bezdomnych osiągnęła cyfrę 8 milionów osób.”

Nawiazując do sprawy podziału Niemiec na strefy okupacyjne, p. Bevin powiedział, że byłoby bez porównania lepiej gdyby tego rodzaju plan w ogóle nie zaistniał. Minister zwrócił się do Izby prosić o nieporuszanie tej sprawy na posiedzeniu.

„Oczekuję z niecierpliwością dnia i wierzę, że taki dzień nadejdzie w którym wszystkie narody uwierzą w konieczność nowej organizacji świata’ gdyż w miarę rozwoju techniki i wiedzy wszelkie granice i t. zw. „strefy wpływów” tracą sadze znaczenie. Nie wierzę, aby przesunięcie granic, mogło zapewnić danemu krajowi bezpieczeństwo, jednak narody, które raz już zaznały agresji, szukają drog i sposobów, aby się na przyszłość zabezpieczyć. Z czasem tego rodzaju obawy muszą zniknąć, by dać miejsce harmonijnej współpracy i wzajemnemu zaufaniu.”

Gen Anders o przyszłości wojska, rodzin i uchodźstwa

Dowódca Drugiego Korpusu gen. Wl. Anders podczas pobytu w Palestynie, odwiedził ośrodki zamieszkałe przez uchodźstwo polskie.

Począs wizytacji jednego z

osrodków general Anders podzielił się niektórymi wiadomościami z przedstawicielami społeczeństwa i prasy polskiej. Jeden z dziennikarzy zadał generalowi

(c.d. na str. 4-ej)

pytanie: "Jakie sa perspektywy co do przyszlosci naszego wojska na Srodkowym Wschodzie, rodzin wojskowych i uchodzstwa cywilnego?"

- "Jezeli chodzi o oddzialy wojska naszego na Srodkowym Wschodzie - odpowiedzial general Anders, to stanowią one jedna calosc z Drugim Korpusem. Nasz los bedzie ich losem.

Lacza nas nierozwalne wiezy z rodzinami wojskowymi i uchodzstwem cywilnym. Jesteśmy jedna wielka rodzina i bedziemy dzielic wspolnie dole i niedole. Przeszlismy nieslychanie ciezkie momenty w Rosji. Wojsko bylo tym czynnikiem, który umozliwil przezycie i wydostanie sie z Rosji kobietom cywilnym i dzieciom. Widzialem dzis te dzieci ksztalcaace sie w szkolach junacki-

ch i mlodszych ochotniczek. Sa to niewatpliwie najszczesliwsze dzieci polskie, maja wolnosc i mozliwosc ksztalcenia sie."

Nastepnie General udzielil wyczerpujacej odpowiedzi na pytanie o pogromach Zydow w Polsce, organizowanych rzekomo przez oddzialy Armii Krajowej.

— Akcja pogromowa w Polsce- oswiadczył Dowodca Drugiego Korpusu- jest organizowana przez NKWD. Dzieje sie to w imie zasady "divide et impera".

Widac to i na przykladzie sporu polsko- czeskiego. A przeciez nikt z nas nie ma zludzen, jakoby rząd czecoslowacki, czy jego odpowiednik rząd warszawski, byly rządami somodzielnymi. Zarowno nieporozumienia pomiedzy rządami praskim i warszawskim, jak i komunikaty o

pogromach Zydow w Polsce maja na celu: zohydzenie Polakow w oczach opinii swiatowej i nastawienie jednych przeciwko drugim. Wiemy dokladnie, jak wielu Zydow pozostalo w Polsce po rzeziach niemieckich. Wiemy takze, ze ci ktorzy sie uratowali-urutowali sie dzieki pomocy ze strony Polakow, a w szczegolnosc Armii Krajowej. W powstaniu warszawskim walczyli Zydzi u boku Polakow i jest rzecza nie do pomyslenia, aby dzisiaj ci towarzysze broni zapomnieli o laczaczych ich szesciu latach walki".

Cala prasa palestynska podala fragmenty wywiadu z Generalem Andersem. Szczegolne zainteresowanie wywolalo oswiadczenie Generala w sprawie odpowiedzialnosc za pogromy w Polsce.

KURTYNA I DZIE W GORE....

Zelazna kurtyna, która odgrodzono Polske od reszty swiata, uniosla sie w gore i przez niewielka szparke pozwolono ujrzec scene, na ktorej rozgrywa sie jeden z najtragiczniejszych w dziejach dramatu, który nazwijmy "Polska pod czerwona okupacja."

Rząd pana Bieruta, pod naciskiem zachodu, zezwolil na wjazd do Polski kilku dziennikarom zagranicznym, dla ktorych przygotowano specjalny program pobytu na znany wszystkim wzor moskiewski.

Dziennikarom pokazano ruiny Warszawy, obozy koncentracyjne po Niemcach; pokazano ludzi, ktorzy wychwalali "dobrodziejstwa" nowego reżimu, ale zapomniano o jednym, mianowicie, ze dziennikarze umieja patrzec i widza rzeczy, ktorych mniej wytrawne oko nie zauwazy.

To tez ostatnio w prasie zagranicznej coraz czesciej ukazuja sie, jakze tragiczne w swej rzeczywistosci, reportaże z Polski. Tragiczne jest nie to zniszczenie czysto fizyczne, nie ruina materialna, która zadnego prawdziwego Polaka nie

odstrasza przed powrotem do Kraju- tragiczna jest sytuacja polityczna, tragiczna jest nowa okupacja wojskowa- sowiecka; tragiczna jest wywozka tysiecy Polakow, tragiczne sa nowe obozy koncentracyjne, otoczone drutem kolczastym za ktorym przebywaja ci, ktorzy 6 lat prowadzili walke w imie wolnosc i demokracji z niemieckim najezdca.

Szwajcarski dziennik "Gazette de Lausanne" zamieszcza korespondencje z Warszawy, w ktorej autor opisuje sytuacje w Polsce:

"W Polsce daje sie zaobserwować obecnie bardzo zywa walka, w ktorej scieraja sie dwa poglady na interpretowanie slowa "demokracja", oraz zastosowanie jej w zyciu. Z jednej strony jest koncepcja zachodnia, popierana przez szerokie polskie masy ludowe z drugiej koncepcja- powiedzmy wschodni- narzucona przez komunistow, oraz przez roznnych osobnikow, ktorzy w ich interesie wstepuja do roznnych partii politycznych. Prasa i radio warszawskie coraz ostrzej atakuja przewodcow Polskiego Stronnictwa Ludowego, a wicepre-

mier Gomolka, wykorzystal wyjazd Mikolajczyka do Kanady, aby przystapic do ofenzywy. Otoz jak wynika ze slow Gomolki, p. Mikolajczyk zostal podsuniety przez reakcje, która zamierza przy jego pomocy zdobyc wladze. Reakcja polska jakoby pragnie przemienic Mikolajczyka w nowego "kononia trojanskiego" i dla tych celow za wszelka cena stara sie, by pozostal w rządzie jednosc naradowej. "Pan Gomolka ma prawo krytykowac postepowanie Mikolajczyka, natomiast wydaje sie malo prawdopodobne aby Mikolajczyk mogl krytykowac Gomolke, który jest wyprobowanym czlowiekiem Moskwy, podczas gdy Mikolajczyka zarazil ba- cył demokracji zachodniej."

22. pazdziernika nowoyorski "Times" zamiescil reportaz z Polski swego korespondenta Gladwina Hill, a który byl oficjalnym gociem rządu warszawskiego. Zwyczaj zakazuje obgadywania swych gospodarzy. Jednak p. Hill zapomnial o dobrych obyczajach i napisal prawde- tragiczna, ale

(c.d na str. 9 - ej.)

Kronika tygodniowa

Do Karty Atlantycznej i Czterech Wolności Roosevelta przybyła nowa deklaracja, która ochrzczono mianem "Dwanastcie punktów prezydenta Trumana".

Jak poprzednie dokumenty, nowa deklaracja obiecuje wszystkim

narodom prawo do wolności i wybrania ustroju według własnego uznania. Gdyby dokumentom i papierom można było wierzyć, nowa deklaracja Trumana dalaby ucisnionym ludom Europy Wschodniej nowe nadzieje lepszego jutra.

Deklaracja ta jednak ma swoje głębokie znaczenie.

Wystąpienie Prezydenta Trumana w dniu 25 października w Nowym Yorku z okazji Święta Marynarki Stanów Zjednoczonych, opinia światowa powitała jako dowód, że Stany Zjednoczone zerwały raz na zawsze z polityką izolacjonizmu i zamierzają brać czynny udział w życiu politycznym i gospodarczym obu półkuli. Niewątpliwie jedna z przyczyn, dla których Stany Zjednoczone nie mogą pozostać zdaleka od spraw Europy, jest również fakt, iż postęp techniki wyrównał tak odległości, że widmo przyszłej wojny bierze w swojej zasięg tak odległa do niedawna Amerykę.

Powracając do mowy prezydenta Trumana, niektóre punkty jego przemówienia, jak n. p. obietnice pomocy wszystkim narodom, które pragną niezależności, pewne kółka polityczne poczytują za atak skierowany przeciwko mocarstwu kolonialnym jak Francji, Wielkiej Brytanii i Holandii. Niektóre czynniki dopatrują się w tym punkcie deklaracji jedynie i wyłącznie chęć zdobycia rynku zbytu dla przemysłu amerykańskiego. Trudno jest nie przyznać słuszności temu twierdzeniu, gdyż jasnym jest, że wielki przemysł amerykański jest ogromnie zainteresowany rynkami Europy. Świadcza o tym pertraktacje Stanów Zjednoczonych z Rosją Sowiecką i charakterystycznym na ten temat jest oświadczenie sekretarza Byrnesa, którego perspektywy milionowych dostaw dla Rosji skłoniły do oświadczenia, że rząd Stanów Zjednoczonych nie będzie popierał

(c. d. na str. 8 - ej)

S. P. WINCENTY WITOS

Wiadomość o zgonie Wincen- tego Witos, Wielkiego Patrioty i jednego z najwybitniejszych działaczy chłopskich, wywołała wśród uchodźstwa polskiego duże wrażenie.

S. p. Wincenty Witos urodził się w Wierchosławicach w krakowskim w roku 1875.

Przed pierwszą wojną światową był posłem na sejm galicyjski i do austriackiej Rady Państwa, później posłem na sejm w wolnej Polsce i wielokrotnie ministrem i premierem. W roku 1930-ym, wraz z innymi przewodcami opozycji demokratycznej, został aresztowany i uwięziony w słynnej twierdzy Brześciu. Po opuszczeniu tego więzienia, gdy zapadł wyrok skazujący, udał się na emigrację do Czechosłowacji skąd wywierał duży wpływ na niezależny ruch chłopski w Polsce, który prowadził walkę o przywrócenie demokracji.

Mало znany jest fakt, że w okresie poprzedzającym zajęcie Czechosłowacji przez Niemców, agenci Gestapo starali się zwabić Witosą na terytorium niemieckie, rzekomo w celu doprowadzenia do porozumienia między rządem niemieckim a przewodcą chłopów polskich. Zdradziecki plan niemiecki nie powiódł się.

Po zajęciu Czechosłowacji przez Niemców, gdy zarysowało się groźne niebezpieczeństwo dla Polski,

Witos powrócił do Kraju. W czasie kampanii wrześniowej w roku 1939 Witos został ranny odłamkiem bomby.

Po zajęciu Polski przez Niemców był aresztowany i wielokrotnie przesłuchiwany przez Gestapo. Podczas ostatniej sowieckiej okupacji Kraju, Witos był aresztowany przez NKWD w grupie 16- przewodców polskiego Ruchu Oporu.

Wielki autorytet jakim cieszył się wśród mas chłopstwa polskiego niewątpliwie wpłynął na decyzję Moskwy zwolnienia Witosy.

Gdy Polska znalazła się w największym niebezpieczeństwie pod okupacją sowiecką, siedziwy bo 70 lat liczący działacz Polskiego Ruchu Chłopskiego, nie zawa- hał się użyć swego nazwiska i autorytetu, by wraz z Mikołajczy-kiem i Kiernikiem przystąpić do akcji, wynikiem której był rozłam w utworzonym przez Lublin komunistycznym Stronnictwie Ludowym, i stanąć na czołowym stanowisku prezesa nowego "Pol- skiego Stronnictwa Ludowego."

Śmierć Wicentego Witosy w tych tragicznych chwilach jest bolesną stratą dla walki o wol- ność i demokrację Kraju. Czesk Pamięci Wielkiego Polaka Patrioty! (ski)

PRZEGLĄD PRASY

Wychodzący w Glasgow dwutygodnik "The Voice of Poland" zamieścił trzy następujące wiadomości, które niewątpliwie zainteresują naszych czytelników:

(1) Marcus van Steen, jeden z czołowych dziennikarzy kanadyjskich pisze w dzienniku "Montreal Gazette" w sprawie Armii polskiej:

Musimy się dobrze zastanowić co należy uczynić z 250,000 Polaków, w mundurach. Od roku 1939 polscy żołnierze, marynarze i lotnicy walczyli bohatercko w obronie wolności z tyranii i uciskiem. Walczyli oni z hitlerowcami w tym czasie, kiedy ich obecny ciemięzca sciskał zakrwawioną dłoń Hitlera i wspomagał go, nadsyłając mu paliwo i inne potrzebne surowce. Czy dziś mamy prawo zmusić ich do powrotu do uginającego się pod nowym jarzmem niewoli kraju, w którym niegdyś znajdował się ich dom rodzinny?

Wielka Brytania potrzebuje ludzi do odbudowy swego życia gospodarczego. Tych, którzy nie znajdują zatrudnienia w Wielkiej Brytanii, należałoby zaprosić do Kanady, która cierpi na brak robotników.

Nie wystarczy zezwolenie by nie wracali do kraju, w którym rzeczywistość stała się zaprzeczeniem tych wszystkich idealów, o które walczyli. Podczas wojny pokazali oni swą wartość. Żołnierze 8mej Armii Brytyjskiej, najdzielniejszej i najwspanialszej armii Imperium, dumni byli z braterstwa broni z żołnierzem polskim, z którym walczyli ramie przy ramieniu. Walcząc w przestworzach, lotnik polski zdobył te same co brytyjski i kanadyjski odznaczenia bojowe.

Na polach bitew we Francji, Belgii i Holandii, żołnierze polscy okazali się godnymi towarzyszami

żołnierzy 1-szej Armii Kanadyjskiej.

Zasłużyli sobie w zupełności na najserdeczniejsze powitanie z naszej strony; zasłużyli sobie w zupełności na korzystanie z tej wolności, o którą tyłu z nich przelano krew i oddało życie. Miejmy nadzieję, że nie złożą się ich życia w ofierze chciwemu władzy czerwonemu dyktatorowi. Uważam, że przyszedł czas zerwania z polityką uspakajania Kremła.

(2) "The Bulletin" zamieścił ciekawą dla nas wiadomość powołując się na komunikat radiowy z Melbourne, o przemówieniu wygłoszonym w australijskiej Izbie Reprezentantów przez ministra Imigracji p. A.A. Calwalla który oświadczył m. in. że Australia gotowa jest przyjąć około 20 tysięcy Polaków, którzy obecnie służą w szeregach Królewskich Sił Powietrznych.

(3) Londyński "Daily Telegraph" donosi, że w dobrze poinformowanych kółach londyńskich kraja pogłoski o przygotowywaniu projektu osiedlenia około 40 tysięcy Polaków w Lybii, byłej kolonii włoskiej. Polacy byłiby doskonałymi kolonizatorami w kraju o bardzo przyjemnym klimacie i dużych możliwościach.

Tygodnik Obozowy APW Nr. 42 z 21 października, w artykule p. t. "Pod Sowietami", omawiającym sytuację w Polsce, pisze m. in.:

..... "Korespondent "New York Times" donosi z Warszawy, że delegacja Amerykańskiego Czerwonego Krzyża była wstrząsnęta, gdy ustaliła rozmiary klęski gospodarczej w Polsce i gdy zdała sobie sprawę z olbrzymich zadań, jakie stoją przed kulturalną ludzkością w zakresie pomocy należącej Polsce.

W tych warunkach potrzeba oczywiście Polsce rat do pracy

i my, żołnierze Polskich Sił Zbrojnych, rozumiemy pierwsi, że właśnie nasze ręce przede wszystkim są powołane do tego, aby odbudować nasz Kraj. Ale nie sadźmy ani na chwilę, że odbudowa jest prostą czynnością techniczno-gospodarczą. Odbudowa to wielki problem polityczny i trzeba budować dobrą politykę polską, aby móc stworzyć warunki, które umożliwią odbudowę Polski. Kto nie rozumie tej podstawowej prawdy, nie tylko nie zdoła odbudować Kraju, ale co więcej - przyczyni się do wzmocnienia sił politycznych wroga. Rzecz prosta, w żadnym razie nie może to oznaczać obojętności naszej wobec zniszczonego kraju, musimy uczynić wszystko co jest w naszej mocy, aby dopomóc naszym rodakom w Polsce i ulżyć im w ich ciężkiej doli. Chcemy tylko tutaj stwierdzić, że zasadnicze podejście do sprawy odbudowy musi być przede wszystkim polityczne. Jedynie bowiem na dobrej polityce, wyrosnąć może prawdziwa i wielka siła gospodarcza.

Dziennik Polski z dnia 19 października zamieścił notatkę p. t. "Polskie Siły Zbrojne, a okupacja Niemiec", która podajemy poniżej: "W dniu 16 października r. b. brytyjski minister wojny udzielił pisemnej odpowiedzi na zapytanie posła konserwatywnego majora Sir Jocelyn Lucasa, w sprawie użycia Polskich Sił Zbrojnych przebywających w Anglii.

Odpowiedź ministra brzmi: "Po zakończeniu wojny z Niemcami poczyniono przygotowania celem przetrzucenia ogółu /the bulk/ wojsk polskich, znajdujących się w Szkocji na kontynent i oddania ich pod dowództwo marszałka Montgomery. Jednakże z chwilą uznania tymczasowego rządu polskiego jednoci narodowej, okazało się konieczne przeprowadzenie rokowań z tym rządem w sprawie przyszłych losów wojsk polskich. Rokowania te są obecnie w toku."

WIESCI Z KRAJU

Naczelnny inspektor kolei szwedzkich, Wilhelm Paaklsson po powrocie z Warszawy i Gdanska oswiadczył, że przerzucenie 1.300 szwedzkich wagonow towarowych do Polski, bedzie moglo rozpoczac sie w poczatkach grudnia. W Gdansku znajduje sie m. in. basen, przystosowany do przybijania promow kolejowych ale naprawa ma potrwać okolo 6 tygodni. Propozycja przystosowania na ten cel Westerplatte, zlozona przez szwedzka firme cementowa, zostala uznana z wielu wzgledow za niedogodna przypuszczalnie dlatego, że na Westerplatte znajdują się sówieckie urządzenia wojskowe. Z tego wynika, że import węgla polskiego do Szwecji rozpocznie się na dobre dopiero w przyszłym roku, gdyż przerzucenie wagonow musi potrwać conajmniej miesiac.

Palac Lazienkowski w zasadniczej strukturze ocalal. Wnetrze niestety zostalo bardzo zniszczone. Niemcy przed opuszczeniem Warszawy zalozyli w murach i filarach palacyku ladunki, aby całkowicie zniszczyc ten wspanialy zabytek. Najmniej zostala uszkodzona rotunda z nienaruszonym plafonem.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przyjelo z trans-

portu UNRRA nasiona warzyw, (cebula, kalafiory, salata, kapusta i pomidory) oraz roslin polnych. Dotad z tych dostaw otrzymano 44 tonny nasion warzywnych i 2,820 ton grochu.

Komitet ekonomiczny Rady Ministrow rządu warszawskiego, realizujac zapowiedzi o polepszeniu zaopatrywania wsi w wyroby przemyslowe, postanowil dostarczyc w ciagu najbliższych trzech miesiecy roznych towarow przemyslowych na ogolna sume 350 milionow zlotych po cenach sztynnych. Do rozdzialu przeznaczone sa artykuły prawie wszystkich dziedzin przemyslu, a wiec: maszyny rolnicze, wozy, przeróżne wyroby z zela, jak topory, lopaty, kłodki, piecyki, okucia budowlane, pozatem wyroby tekstylne, nici, wyroby szklane, fajansowe, chemiczne, oraz kosmetyki.

P.K.O. rozpoczela przyjmowanie oszczednosci z dniem 1 sierpnia b.r. Oddzialy P.K.O. przyjmują t.z. umiejscowione, platne awista wkłady w tych oddzialach, gdzie zostaly zlozone. Oprocentowanie wkladow wynosi 3% w stosunku rocznym.

W wywiadzie udzielonym angielskiej agencji prasowej dyr. Wojnar, kierujacy departamentem morskim w min. zeglugi i handlu zagranicznego w Warszawie oswiadczył, że w najbliższym czasie angielskie Ministerstwo Transportow Wojennych zwolni z umowy dzierzawnej i odda polskiem towarzystwom zeglugi 24 statki handlowe, ktore natychmiast beda mogly podjac sluzbe transportowa na rzecz Polski.

Pierwszym waznym zadaniem statkow polskich bedzie przewiezienie do ojczyzny emigrantow nasyzych, przebywajacych w Szkocji.

Nastepnie czesc statkow bedzie utrzymywala regularna komunikacje miedzy Gdynia, Gdanskim a Anglia.

W wyniku pertraktacyj przeprowadzonych przez przedstawicieli Centralnego Zarzadu Przemyslu Weglowego, w kopalniach polskiego przemyslu weglowego, maja byc w najbliższym czasie zatrudnieni niemieccy jency wojenni w liczbie 45,000.

Panstwowy Instytut Szczepionek w Warszawie produkuje obecnie peniciline, dzieki wspolpracy uczonych szwedzkich.

Z Warszawy donosza, że powolana ponownie do zycia instytucja loterii panstwowej, wystepujaca dzis pod nazwa Polskiego Monopolu Loteryjnego przygotowuje pierwsze ciagnienie. Los bedzie kosztowal 200 zł.

Ministerstwo Sprawiedliwosci w Warszawie rozpoczelo akcje na rzecz unifikacji i reformowania roznych kodeksow prawnych obowiazujacych na ziemiach polskich i na włączonych do Polski dawnych ziemiach niemieckich. Reformy maja dotyczyc w pierwszym rzędzie prawa cywilnego-malzenskiego-rodzinnego i spadkowego. Nowy kodeks ma byc wprowadzony tez w dziedzinie stosunkow spolecznych i robotniczych.

Akcja ministerstwa zostala rozpoczeta na konferencji czolowych prawnikow polskich z ministrem Henrykiem Swiatkowskim, ktory zaproponowal powolanie do zycia specjalnej komisji dla spraw unifikacji kodeksow. Należy zaznaczyc, że rozbiezności miedzy przepisami prawnymi w roznych czesciach Polski, datuja się jeszcze od czasow rozbiorow niemieckiego, austriackiego i rosyjskiego, w ktorych obowiazywaly prawa odnosnych panstw okupacyjnych.

KRONIKA TYGODNIOWA

(Dokonczenie ze str. 5 - ej)

zadnych wystapien przeciwko Rosji Sowieckiej.

Zapowiedziana wizyta premiera Attlee w Stanach Zjednoczonych byla jedna z sensacji politycznych ubieglego tygodnia. Celem tej wizyty, ktora ma nastapic przed 11 listopada jest miedzy innymi sprawa uzgodnienia kontroli nad tajemnica i produkcja bomby atomowej. Za kulisami kol politycznych Londynu i Waszyngtonu mowi sie otwarcie, ze glownym celem wizyty brytyjskiego premiera jest jednak chec uzgodnienia pewnych rozbieznosci zapatrywani i doprowadzenie do polepszenia stosunkow pomiedzy wielkimi aliantami.

Tajemnica bomby atomowej byla nadal tematem rozważan. Oswiadczenie prezydenta Trumana, iz tajemnica produkcji tej bomby nie zostanie powierzona Rosji Sowieckiej, wywolala niespodziewana reakcje w Moskwie. Po prostu Rosja obrazila sie i nie przyslala swych obserwatorow do Londynu na toczace sie obrady konferencji organizacji kulturalno - oswiatowej Narodow Zjednoczonych. Nie przyslala rowniez delegacji na konferencje komisji dla spraw Dalekiego Wschodu i nie podpisala statutu miedzy-

narodowej organizacji aprowizacji.

Niewatpliwie ten krok Moskwy jest pretekstem idacym po linii odsuniecie sie od zycia miedzynarodowego Narodow Zjednoczonych, a zmierza do ugruntowania swych wplywow w karzjach okupowanych de facto przez arme czerwona. Jest to polityka gry na zwloke.

Dzieki tej taktyce stanela miedzy innymi na martwym punkcie sprawa Polski.

O nowej okupacji najlepiej mowi depesza korespondenta "Associated Press" pana Larry Allen z Warszawy:

"Czerwone sztandary powiewaja dzis nad Warszawa, Lodzia, Bialymstokiem, Kielcami, Krakowem, Lublinem, Toruniem, Katowicami, Gdanskim, Poznaniem, Kaliszem Siedlcami, Czestochowa. Ogolem jest tych miast 17 a bedzie ich wiecej, gdy powstana nowe wojewodztwa na nowo - przylaczonych terenach" depesza ta mowi sama za siebie. Fakt rownej okupacji oficjalne czynniki rządu warszawskiego staraly sie w metny sposob wytlumaczyc zdumionej opinii swiata komunikatem, z ktorego wynika, iz zadaniem okupacyjnej armii

czerwonej jest zniszczenie bandytyzmu, uprawianego przez morderow armii sowieckiej w Polsce. Komunikat dla zaakcentowania podaje, ze nawet rozstrzelano juz kilkuset oficerow i zolnierzow sowieckich, deztererow z Czerwonej Armii. Nec Hercules... Rosja jest w sytuacji, ze kazda nawet najmniej prawdopodobnie brzmiaca wiadomosc przyjmuje opinia swiata za dobra monete, jednak obietnice Moskwy nie znajduja juz dzis wiary. To tez sprostowanie sowieckiej agencji TASS, ktora zaprzecza wiadomosci o koncentracji wojsk sowieckich w poblizu granicy tureckiej, jest przyjete raczej za potwierdzenie tej niepokojacej wiadomosci.

Na Dalekim Wschodzie szaleje dalej zawierucha wojenna. W Chinach trwaja regularne walki pomiedzy wojskami rzdowymi a komunistami. I tu zapewnienia Rosji nie mieszanania sie do spraw wewnetrznych Chin pozostaly w granicach niespelnionych obietnic. W Indo-Chinach i tak juz grozna sytuacje skomplikowalo zabojstwo brytyjskiego brygadiera Mallery. Apel prezydenta nowopowstalej republiki indochinskiej Dr. Soecerno przeszedl bez echa i walki trwaja nadal z cala zaciecia. (ski.)

PISMO GENERALA WIATRA

Komitet Organizacyjny Polskiego Funduszu Prasowego w Nairobi otrzymal list od Dowodcy Jednostek Wojska na Srodkowym Wschodzie Generala Brygady Jozefa Wiatra z dnia 22 pazdziernika b. r., ktorego tresc zamieszczamy ponizej:

"Otrzymałem pismo Panow z 2 b. m. oraz pierwsza przesyłkę "Glosu Polskiego" z 8 b. m.

Jestem niezmiernie rad, ze nie cofneli sie Panowie przed powaznymi trudnosciami zwiazanymi

mi z uruchomieniem czasopisma dla uchodzstwa polskiego w Afryce i ze dokonali Panowie tego w tak krotkim czasie. Przeczytawszy Nr. 1 "Glosu" nie watpie, ze bedzie on wartosciowym narzedziem w dalszej walce naszej o Niepodleglosc, budzac wsrod Polakow w Afryce wole tej walki, oraz wiare w jej koniecznosc i w zwycieski jej wynik.

Wraz z Komitetem Organizacyjnym "Polskiego Funduszu Prasowego" pragne, by "Glos Polski"

stal sie prawdziwym lacznikiem poszczegolnych osiedli Polskich w Afryce, oraz miedzy niemi a Polskimi Silami Zbrojnymi w ogolnosc, a zolnierzami na Sr. Wschodzie w szczegolnosc.

Pracy tej towarzyszy beda najlepsze zyczenia moje, oraz wszystkich zolnierzow na Sr. Wschodzie.

Dnia 18 b. m. nasz "Zolnierski Fundusz Spoeczno-Narodowy" przekazal na konto "Polish Press Fund" Barclays Bank, Nairobi - kwote 50 £ jako pomoc finansowa dla Polskiego Funduszu Prasowego".

KURTYNA IDZIE W GORE... (Dok. ze str. 4 ej.)

zgodna z rzeczywistością. Pan Hill interesował się żywo sytuacją więźniów politycznych w Polsce. Zwiędził on Niemcy, był w Belsen i innych obozach śmierci, i jakież było zdziwienie, gdy stwierdził, że oboz w Oswiecimiu funkcjonuje nadal, tym razem pod auspicjami warszawskiego rządu tymczasowego i jak dawniej otacza go drut kolczasty, przez który przebiega prad elektryczny. Pan Hill zainteresował się liczbą więźniów politycznych w Polsce. Otrzymał rzecz jasną wyczerpujące wyjaśnienia od przedstawicieli rządu. Jeden dygnitarz wymienił cyfrę 1.000-inny bardziej widac prawdopodobny a mniej uswiadomiony, oswiadczył nie bez pewnej dumy, że w Polsce jest obecnie około 80,000 więźniów politycznych, przeważnie "Volksdeutsche", jednakże twierdzi pan Hill, według powszechnie panującego w Polsce przekonania, liczba uwięzionych przekracza 100,000 a pojecie "Volksdeutsche" jest dość ogólne, gdyż obejmuje ono także żołnierzy Armii Krajowej i wszystkich tych, którzy otwarciem krytykują obecnych kacyków!

Najbardziej charakterystyczny i najlepiej ilustrujący warunki w Kraju jest wywiad z przedstawicielami rządu warszawskiego w Brukseli, który ukazał się w prasie londyńskiej. Na zapytanie czy prawda jest, że ludność polską wywozi się w dalszym ciągu na Wschód pan "delegat" powiedział: "Przesada, przesada... Oczywiście zdarzają się czasem odosobnione wypadki, ale oparte są zwykle na nieporozumieniu!! Przez takie "nieporozumienie" oddziały sowieckie wywoziły całą ludność miasteczka Chelmże: 6,000 kobiet, mężczyzn i dzieci. Zebrano tych ludzi na rynku, załadowano na pociąg i jazda do Rosji - do Donbasu. Po pewnym czasie,

gdzie rząd warszawski dowiedział się o tym "nieporozumieniu" wrocilo z powrotem około 3,000 osob, reszta zaś zaginęła bez śladu"...

Pan delegat, któremu język się rozwiązał, opisuje powrót Polaków z zagranicy: "Jada oni w najgorszych warunkach, poprzez całą Europę, a gdy docierają do granicy polskiej zaczyna się ich tragedia. Całe pociągi są robowane przez bandytów w mundurach rosyjskich, którzy zabierają wszyscy. Dniami, czasem tygodniami, ci patrioci, którzy pełni nadziei wracają budować nową demokratyczną Polskę, czekają na transport. Rząd kto trafia do własnego domu. W Niepolomicach spotkałem transport, który od szesciu tygodni jechał z Lignicy oddalonej o 200 km. Ludzie nie mieli nic do jedzenia. Zyli dzięki listosci okoli-

cznej ludności. W Polsce nie jest łatwo, kończy swe wynurzenia świeżoupieczony dyplomata warszawski.

W zakończeniu podamy jeszcze wyjątek wywiadu udzielonego przez pana Bieruta przedstawicielowi "Daily Mail": Pan Bierut z oburzeniem odrzuca pomysł kontrolowania wyborów w Polsce przez komisję międzyalianską. Oceniamy te typowa dla p. Bieruta duma przedstawiciela suwerennej Polski - ale nie ulega wątpliwości, że jeśli jego rząd zdecydował się kiedyś na wybory - w co wątpimy - 99% Polaków powitałoby taką komisję z radością i ulgą".

Tak więc przedstawiają się warunki w Polsce widziane przez szparke w żelaznej kurtynie, widziane tylko od strony widowni. Jakże gorzej muszą wyglądać kulisy, do których nikt nie ma wstępu.

STARANIA O WIZY AMERYKANSKIE

Wobec wielkiej ilości zapytań w sprawie wiz emigracyjnych do St. Zjednoczonych, Kongres Polonii Amerykańskiej wydał pouczenie w jaki sposób Polacy amerykańscy mają wystawiać zaświadczenia dla osób starających się o uzyskanie wizy emigracyjnej. Amerykańscy krewni lub znajomi żołnierzy i uchodźców polskich winni przesłać do osób starających się o wizę emigracyjną zaświadczenie potwierdzone przez notariusza, te osoby zaś muszą złożyć je w konsulacie amerykańskim. Do czerwca 1946 r. może emigrować do Stanów Zjednoczonych 6,524 obywateli polskich. Co miesiąc wydaje się 10% wiz. Jeżeli kwota ta nie zostanie wyczerpana do lipca następnego roku, przepada ona, poczym będzie można starać się o wizę z nowej kwoty na rok 1946/47.

Obywatel polski zamieszkały obecnie poza granicami Kraju, który pragnie otrzymać wizę emigracyjną do Ameryki winien zgłosić

się do konsulatu St. Zjednoczonych i tam złożyć podanie o wizę. Powinien od również wystarczyć od swych krewnych, przyjaciół, znajomych, lub nawet organizacji mającej zasoby finansowe o wspomniane zaświadczenie t. zw. "affidavit".

Kongres Polonii informuje, że zakazane jest opłacanie przejazdu przez osoby wystawiające affidavit, który jest jedynie stwierdzeniem zobowiązania do przyścia emigratowi z pomocą, wówczas gdy stanie na ziemi amerykańskiej.

Poza kwota mogą otrzymywać wizy do Stanów Zjednoczonych na podstawie affidavitów jedynie duchowni wszystkich wyznań, profesorowie wyższych uczelni, ich żony i dzieci poniżej lat 18stu, oraz studenci poniżej 15-tu lat - którzy chcą się uczyć w szkołach amerykańskich.

Z OSIEDLI

MASINDI

Osiedle Masindi wykazuje duży żywotność w zakresie prac kulturalno-oswiatowych. Prowadzone są stale ciekawe odczyty na rozmaite tematy przy stosunkowo dużej frekwencji słuchaczy. Wycieczki naukowe dla dorosłych i młodzieży szkolnej mają również dużo woleńników.

Powodzeniem cieszy się również "Gazeta mowiona" redagowana przez p. Bakowa i p. Wastolskiego. Istnieje ponadto w Osiedlu "Gazetka scienna".

Y.M.C.A. organizuje dwa razy w tygodniu koncerty swej orkiestry.

Kurs języka angielskiego w 2 zespołach prowadzony jest przez p. Moldzyskiego. Duże postępy wykazują kursy nauki gry na skrzypcach, harmonii i mandolinie prowadzone bezinteresownie przez p. Gabe. Istnieje również w Osiedlu kursy gry na fortepianie.

Współpraca między organizacjami i stowarzyszeniami miejscowymi dobra. Komendant brytyjski odnosi się bardzo życzliwie do akcji kulturalno-oswiatowej pomagając według swych możliwości.

Na specjalną uwagę zasługuje żywa działalność Rady Osiedla i wyłonionych z niej dwu Komisji, a mianowicie, Komisji Opieki Społecznej i Komisji Kulturalno-oswiatowej.

MAKINDU

Osiedle Makindu, chociaż jest najmniejszym spośród naszych osiedli w Afryce, liczy bowiem ogółem 104 osoby /w tej liczbie 22 dzieci/ w miarę swych skromnych możliwości rozwija akcje społeczno-kulturalne w kilku kierunkach. Prowadzony jest chór kościelny, akcja opieki nad chorymi i ich rodzinami.

W osiedlu prowadzona jest szkoła powszechna w zakresie 1, 3, i 4 oddziału, przyczem osoby pracujące w charakterze nauczy-

cieli, pełnią te funkcje bezinteresownie. Często organizowane są wycieczki szkolne, ogniska, oraz rozmaite obchody.

Szereg prac społecznych mieszkańców Osiedla wykonywują chętnie i bezinteresownie, jak n. p. nadzór i utrzymanie porządku w Kaplicy i t.p.

RONGAI

W tygodniku "Kenya Weekly News" z dnia 25 października, ukazało się sprawozdanie z zorganizowanego przez angielskie harcerki z Nakuru przedstawienia na fundusz "Food for Britain" — "Żywność dla Wielkiej Brytanii." W przedstawieniu tym brały udział również i polskie dzieci z Rongai. Jaka szkoda, że dowiedzieliśmy się o tym dopiero z pisma angielskiego. Tym nie mniej, ponieważ wszystko co dotyczy naszych dzieci żywo interesuje całe uchoźstwo polskie, sprawozdanie z "Kenya Weekly News" zamieszczamy poniżej w tłumaczeniu:

Z NAIROBI

Urząd Polskiego Głównego Doradcy podaje do wiadomości:

Tymczasowy Komitet Skarbowy dla Spraw Polskich w Londynie pismem z dnia 13 października br. wyjaśnił, co następuje:

Dekret Prezydenta R. P. z dnia 28 czerwca 1945 o rozwiązaniu umów o prace, zawartych z pracownikami kontraktowymi, oraz o wypłacie odpraw osobom otrzymującym uposażenie i zaopatrzenie ze Skarbu Państwa postanawia, że odprawa w wysokości trzymiesięcznego uposażenia należy się wszystkim pracownikom tak umysłowym jak i fizycznym, z którymi była zawarta umowa o pracę pisemna lub ustna, po dniu 30 czerwca 1940 a nie wypowiedziana do dnia 3 lipca 1945 r.

Odprawa 3 miesięczna przysługuje tym wszystkim pracownikom umysłowym i fizycznym którzy byli opłacani z budżetu Delegatur, Ekspozytury Osiedli z zastrzeżeniem, że umowa o pracę nie była z nimi rozwiązana w dniu 3 lipca 1945 roku.

Odprawy będą wypłacone po

"W przedstawieniu wzięły udział również harcerki polskie ze szkoły powszechnej i średniej z osiedla w Rongai. Niestety nie było muzyki i dzieci musiały sobie do tańca przyspiewywać.

Grupa małych artystów, w stylowych kostiumach po odspiewaniu polskiego Hymnu Narodowego odtoczyła z powagą i prawdziwie królewską gracją Poloneza. Na następny numer programu złożyły się tańce goralskie-przedstawiające tradycyjne plasy "zbojnicze". Wspaniałe kostiumy małych tancerzy wzbudziły ogólny zachwyt. Na zakończenie dzieci odtoczyły tańce słaskie "trojaka" i tutaj należy podkreślić poza doskonałym wykonaniem, wspaniałe kostiumy ludowe.

Na zakończenie przedstawienia komendantka Harcerki Brytyjskich na Kenie, pani Wilkinson, podziękowała polskim dziewczętom za udział w przedstawieniu.

przekazaniu funduszy na ten cel przez tymczasowy Komitet Skarbowy dla Spraw Polskich w Londynie.

Urząd Głównego Polskiego Doradcy zawiadamia, że z dniem 1 listopada br. Polskie Magazyny Centralne w Makindu odzieżowe i Polskie Magazyny Sanitarne w Nairobi w porozumieniu z władzami Brytyjskimi przechodzą z powrotem pod dotychczasowy zarząd polski w Nairobi t. zn. Urząd Polskiego Głównego Doradcy.

Przypominamy P.T. Czytelnikom, zamieszkałym poza Osiedlami o opłaceniu prenumeraty, która wynosi Shs. 6 kwartalnie wraz z przesyłką pocztową. Prenumeratę można uiszczyć "postal orderami" pod adresem: Administracja "Głosu Polskiego" Nairobi p. o. box 1939

KRONIKA HARCERSKA

W ciągu ostatnich dwóch miesięcy Instruktorzy Harcerscy ppor. Z. Slowikowski i ppor. R. Rzedzian, zwizytowali wszystkie harcerskie drużyny i gromady zuchowe na terenie osiedli polskich w Pld. Rodezji. Według ich sprawozdania praca harcerska wszędzie rozwija się należycie, a w zakładzie naukowym w Digglefold nawet bardzo dobrze, dorównując najlepszym polskim przedwojennym wzorom. Jest tam projektowana w czasie ferii polrocznych akcja obozowa w dużym zakresie.

Wizytator Wychowania Harcerskiego ppor. J. Brzezinski wraz z phm. J. Baryczem, Referentem Młodzieżowym Delegatury Min. W. R. i O. P. w Nairobi w dniu 17 bm. byli gośćmi w lokalu miejscowej Komendy Boy Scout Association. Wzięli oni udział w odprawie drużynowych z Nairobi, na której były interpretowane nowe wymagania na stopnie scoutowe. Wymaganie te różnią się nieco od wymagan polskich, są naogół nieco niższe, uderza natomiast "praktyczność" samych prob. W czasie odprawy były instruowane ćwiczenia scoutowe i gry. Bardzo mile uderza harmonijna współpraca i braterski stosunek instruktorów angielskich do instruktorów murzynskich.

W piątek 19 bm. ppor. J. Brzezinski wraz z p. H. Bailey, tu-

tejszym District Commissioner of Boy Scout Association (Hufcowym) był obecny na zbior-kach drużyny scoutów i wilczków (zuchów) w jednej z tutejszych szkół. Scouci przerabiali naukę węzłów i sygnalizację, a wilczeta pokazały swoje gry i urządziły "wielkie wycie" na cześć gości. Zarówno scouci, jak i wilczeta prezentują się bardzo dobrze.

W czasie wakacji Wiz. Wych. Harc. por. K. Sylwanowicz prowadził w Isfahanie, gdzie znajduje się duży ośrodek młodzieżowy, kurs i oboz harcerski. Kurs ten liczył 180 uczestników i trwał 47 dni. Wyniki kursu są bardzo dobre. Praca harcerska w Persji rozwija się pomyślnie. W obecnej chwili znajdują się tam 3 ośrodki harcerskie: Teheran, Isfahan i Ahwaz. W najbliższym czasie część młodzieży z Persji ma być przeniesiona do Syrii.

Harcerki Polskie z Russape (Pld. Rodezja) przesyłały dla Polonii Amerykańskiej, jako wyraz wdzięczności za pomoc, otrzymywaną z Ameryki, pięknie haftowane makaty z herbami Polski, Ameryki i godłami harcerskimi. Dar ten został przysłany na ręce p. J. Wnukowskiego, dyrektora W. R. S. w Nairobi z prośbą o przekazanie go Polakom w Ameryce.

Odpowiedzi Redakcji:

p. M. Tengeru:

Za nadesłaną korespondencję z Tengeru oraz dwa zdjęcia dziękujemy. Reportaż ten zostanie przesłany do dwutygodnika "Parada." W "Głosie Polskim" wykorzystamy opis teatru sierocinca,

p. sedzia Karpowicz, Ifunda:

Potwierdzamy odbiór listu, zdjęć fotograficznych, oraz szylingów 5 na "Polski Fundusz Prasowy." Zdjęcia częściowo wykorzystamy w "Głosie Polskim", częściowo przesłamy do polskich wydawnictw wojskowych. Dziękujemy za

pamięć i prosimy o nadsyłanie korespondencji.

p. Jerzy Dolega Kowalewski, Masindi:

Dziękujemy za nadesłane artykuły, które wykorzystamy w "Głosie Polskim" i prosimy o dalszą współpracę.

Inz. T. Zemoytel, Koja:

Potwierdzamy odbiór listu oraz artykułu p. t. "Sprawiedliwość Sowiecka", który wydrukujemy w następnym numerze "Głosu Polskiego". Prosimy o dalszą współpracę.

RUBRYKA WPLAT

na "POLSKI FUNDUSZ PRASOWY"
w Afryce

- 1/. H. Rosenkrantz Elburgan, Kenya Shs. 20.-
- 2/. por. M. Korwin Piotrowski Londiani Shs. 20.-
- 3/. por. W. Nekanda-Trepka, Londiani Shs. 20.-
- 4/. por. F. Albowicz-Arusha Shs. 50.-
- 5/. p. sedzia J. Karpowicz-Ifunda Shs. 5.-

Poszukiwanie rodzin

Karol Szyszka z m. Orzesze, pow. Pszczyzna obecnie: 38 Alderney Street, London, S.W.I., poszukuje syna Bolesława i krewnych.

Lozickiej Wandy ur. 1925 r. w Bedzinie, poszukuje matka Zofia Lozicka, Rosoga Harad Stranguas Sweden i A. Paledzka R.A.F. Station Sealand, near Chester.

Nowe pismo polskie

Pod powyższym tytułem ukazała się wzmianka w "Biuletynie Obozowym" wydziału kulturalnego i prasowego Dowództwa Jednostek Wojska na Środkowym Wschodzie z dnia 24 października, która zamieszczamy poniżej:

"W Nairobi ukazał się Nr. 1 tygodnika uchodźstwa polskiego w Afryce p.t. "GLOS POLSKI". Wydawca jest "Polski Fundusz Prasowy" zorganizowany przez ludzi dobrej woli i z inicjatywą. "Głos Polski" pragnie być łącznikiem między poszczególnymi osiedłami polskimi w Afryce, oraz między uchodźstwem tamtejszym a Polakami w Syrii i Zbrojnymi. Żołnierski Fundusz Społeczno-Narodowy JWSW przekazał na cele Polskiego Funduszu Prasowego w Nairobi £ 50. Jest to pierwsza pozycja wydatkowa naszego Żołnierskiego Funduszu.

Nowemu pismu życzymy powodzenia."

INZ W. KROGULSKI

KTO WYGRAŁ WOJNE?

Kto? Nie będzie duża przesada jeśli powiemy że bak. Tak, ten sam bak-zabawka, która bawily się dzieci faraonów trzeciej dynastii, tylko że ja nazwano dzisiaj bardziej naukowo "zyroskopem" dlatego, że się to "cos" kręci.

Wiemy z własnych doświadczeń, że bak puszczony z reki, przez nadany mu obrot szybkim skretem palców, lub podciety batozkiem tym lepiej będzie wirował, im jest cięższy materiał z którego jest zrobiony, im dokładniej jest zrównoważony i im krótsza jest jego os. Guzik przetknięty zapalka, wiruje znacznie gorzej, niż na przykład kolko zebate z zepsutego zegarka. Wiemy, że takie wirujące kolko, wytracone nawet chwilowo z równowagi wroci momentalnie do swej idealnej poziomej płaszczyzny obrotu. Na "równym" stole będzie prawie stało w jednym punkcie, a gdy stol nachylimy będzie się wprawdzie zsuwało w kierunku nachyłu, lecz jego os zachowa nadal swe idealnie pionowe położenie w przestrzeni i nie będzie już prostopadła do powierzchni nachylonego stołu.

Gdy takie kolko od zegara, nazwane uczenie "wirnikiem", albo "rotorem" w mocujemy końcami osi w łożyska wyrobione na wewnętrznej stronie pierścienia metalowego, krociutkie zaś oski tego pierścienia, na zewnętrznej stronie jego obwodu w mocujemy "na krzyż" w wewnętrzne łożyska drugiego nieco większego pierścienia, następnie te całe zabawki ujmujemy znowu na krzyż i znowu ruchomo w nieco większy-ale już tylko pol-pierścien opatrzonej z jednego końca w nożkę, aby go można było przymocować do jakiejś podstawy - otrzymamy zyroskop w jego ostatniej formie.

Teraz chodzi już tylko o to, aby się wirnik kręcił i kręcił bardzo szybko, ale to już rzecz wcale łatwa. Prostu albo w budowę w niego motorek elektro-magnetyczny, albo na jego obwodzie wyślapiamy nacięcia i puszczamy na niego silny prad powietrza.

Jak długo wirnik jest w bezruchu, cały zyroskop jest martwym, bezdusznym przedmiotem, gdy jednak zacznie się kręcić, jakby dusza wstępuje w niego i upor bez granic.

Jeśli wiruje w płaszczyźnie poziomej, jak byśmy nie wykrecali całym przyrządem to dzięki ruchomości pierścieni z góry na dół i z boku na bok, wirnik nie wychyli się ani na jotę ze swej poziomej płaszczyzny obrotu; os jego będzie zawsze jakby zawieszona prostopadłe w przestrzeni. Gdy mu kazemy wirować w płaszczyźnie pionowej, wykreci się zawsze w kierunku z południa na północ. Gdy go sila zechcemy wytracić z jego płaszczyzny obrotu, odtrąca nasz palec, broni się zawzięcie i wraca uparcie do swej uprzedniej pozycji.

Ten właśnie sprzeciw, zwany "odrzućtem" lub "precesją" wykorzystano jako siłę o tysiącnym zastosowaniu. W krótkim bardzo czasie, ta piękna, zwała zabawka, rozumie się wykonana z ogromną dokładnością, liczona w tysięcznych milimetra, stała się między innymi zastosowaniami, najbardziej śmiertelna broń. Ona kierowała skuteczną obroną, ona umożliwiała niechybny atak, ona stała się punktem zwrotnym w krytycznym momencie toczących się niedawno krwawych zmaganiach, ona właściwie wygrała wojnę.

Wyobrazmy sobie potężny okręt wojenny, który idzie pod pełną parą przez wzburzone fale. Gdzieś na nieboskłoniu pojawiają się bombowce nieprzyjacielskie. Atakują artylerzyści, nierzamiernie, okręt się kiwa wzdłuż i w poprzek, samoloty kluczą jak zające, baterie przeciwlotnicze grzmia "Panu Bogu w okna," atak nurkujący jest, tuz, tuz, tak blisko że "spod pachy" można by trafić, jest już zapóźno.

Wprawdzie może jeden, drugi samolot machnął koźlą, ale pare bomb zdążyło już ugodzić celnie i okręt poszedł na dno.

Pan Elmer Sperry, Amerykanin, postanowił wykorzystać jako siłę znaną, choć niesamowita właściwość baka, który w czasie

wirowania prawem bezwładności zachowuje niezmiennie swe położenie i opiera się wszelkim próbom wytrącenia go z pozycji. Pierwsze praktyczne zastosowanie tej siły było niestety również militarne, bo jako stabilizatora t. j. przyrządu utrzymującego w równowadze i na nadanym kierunku wyrzuczonej torpedy. Dopiero w r. 1911 Sperry wyprodukował pierwszy przyrząd nawigacyjny zw. "zyrokompasem", oparty na drugiej, uprzednio wspomnianej właściwości wirnika, zwracania się swa osią poziomą w kierunku biegunów geograficznych (nie magnetycznych) ziemi. Obrót ziemi, burze magnetyczne, są dla tego kompasu zupełnie obojętne. Działanie siły przyciągania ziemi t. zw. "gravitacji" wywołuje tu tylko zmianę poziomu rłeci w naczyniach połączonych, a zespolonych z pierścieniem poziomym zyrokompasu. Tak więc chociaż pod wpływem przyciągania i siły odśrodkowej ziemi pierścien poziomy zależnie od miejsca na naszym globie, podlega różnym wychyleniom, nie ma również to wpływu na zmienne położenie i kierunek biegu samego okrętu. Dzisiaj zyrokompas ma już powszechne zastosowanie we flocie i lotnictwie

Zyrokompas w większych rozmiarach służy jako stabilizator przeciwdziałający kołysaniu się statków na morzu, w mniejszych rozmiarach jako automat pilotujący okręty, samoloty. W tych ostatnich podaje on t. zw. sztuczny horyzont, wskaźnik kierunku, wskaźnik rzeczywistej odległości od ziemi, /czego nie daje barometr/ i cały szereg innych przyrządów, które umożliwiają "ślepe loty".

(c. d. nast.)

DRUKARNIA: "Colonial Printing Works, Nairobi."

Wydawca: "Polski Fundusz Prasowy." Redakcja i Administracja: Nairobi p. o. Box 1939